

Anca Ardelean, Anca Ivanov,
Gabi Popescu, Ionuț Jinga

GHIDUL PRACTIC

al Monografiilor Contabile

- Ediție revizuită -

București
2025

Schimbarea politicii contabile de ținere a evidenței imobilizărilor – trecere de la metoda reevaluării la metoda costului

În condițiile în care reevaluarea fiscală a imobilelor a devenit complet diferită de reevaluarea contabilă – multe societăți au decis modificarea politicilor contabile de ținere a evidenței imobilizărilor și au încetat să mai facă reevaluarea acestora.

Atenție!

Deși schimbarea metodei este permisă de lege, simpla renunțare la reevaluare nu este suficientă. Societățile care nu mai doresc să țină evidența imobilizărilor la valoarea de piață trebuie să procedeze la aducerea lor la costul de achiziție, altfel valoarea prezentată în Bilanț ar fi complet nerelevantă – nici la valoarea de piață, nici la valoarea de achiziție.

Societatea Facor SRL deține în proprietate un apartament achiziționat în luna decembrie N-7 de la o altă societate fără TVA. Costul de achiziție al apartamentului a fost de 260.000 lei. Durata de viață utilă este de 40 de ani. Metoda de amortizare folosită este cea liniară.

Societatea aplică tratamentul alternativ de evaluare, procedând la reevaluarea imobilizărilor corporale existente la sfârșitul exercițiului financiar, astfel încât acestea să fie prezentate în contabilitate la valoarea justă, cu reflectarea rezultatelor acestei reevaluări în situațiile financiare întocmite pentru acel exercițiu.

La 31.12.anul N-4 se reevaluează apartamentul.

Metoda de reevaluare stabilită prin manualul de politici contabile este cea bazată pe valori nete, respectiv la fiecare reevaluare, amortizarea calculată este eliminată din valoarea brută a activului.

Rezervele din reevaluare se capitalizează pe măsura amortizării.

La 31.12.anul N-4 se dorește trecerea de la metoda reevaluării la metoda costului.

Cunoscând faptul că aceasta este singura construcție deținută de societatea Facor SRL, stabilim dacă această trecere este posibilă, care este procedura de urmat în această situație și care sunt înregistrările contabile pentru reevaluarea din anul N-4 și trecerea la metoda costului la finele anului N.

● În luna decembrie anul N-7 se achiziționează apartamentul:

212	=	404	260.000 lei
„Construcții”		„Furnizori de imobilizări”	

Amortizarea anuală: 260.000 lei / 40 ani = 6.500 lei

Amortizarea lunară: 6.500 lei / 12 luni = 541,67 lei

● Amortizarea înregistrată în primii 3 ani (până la prima reevaluare) este de 19.500 lei:

6811	=	2812	19.500 lei
„Cheltuieli de exploatare privind amortizarea imobilizărilor”		„Amortizarea construcțiilor”	

La 31.12.anul N-4 se reevaluează apartamentul.

Evaluarea imobilizărilor corporale la data bilanțului se efectuează la cost, mai puțin amortizarea și ajustările cumulate din depreciere, sau la valoarea reevaluată, aceasta fiind valoarea justă la data reevaluării, mai puțin orice amortizare cumulată și orice pierderi din depreciere cumulate.

Tratamentul contabil de bază constă în prezentarea imobilizărilor corporale în bilanț la valoarea de intrare, mai puțin ajustările cumulate de valoare.

Prin derogare de la evaluarea pe baza principiului costului de achiziție sau al costului de producție, entitățile pot aplica tratamentul alternativ de evaluare, procedând la reevaluarea imobilizărilor corporale existente la sfârșitul exercițiului financiar, astfel încât acestea să fie prezentate în contabilitate la valoarea justă, cu reflectarea rezultatelor acestei reevaluări în situațiile financiare întocmite pentru acel exercițiu.

Entitățile pot proceda la reevaluarea imobilizărilor corporale existente la sfârșitul exercițiului financiar, astfel încât acestea să fie prezentate în contabilitate la valoarea justă, cu reflectarea rezultatelor acestei reevaluări în situațiile financiare întocmite pentru acel exercițiu.

Stabilirea valorii juste a imobilizărilor se realizează pe baza unor evaluări efectuate, de regulă, de evaluatori autorizați, potrivit legii.

Reevaluarea se aplică simultan asupra întregii categorii din care face parte imobilizarea corporală, pentru a se evita reevaluarea selectivă și raportarea în situațiile financiare anuale a unor valori care sunt o combinație de costuri și valori calculate la date diferite.

Ca urmare, dacă un activ imobilizat este reevaluat, toate celelalte active din categoria din care face parte trebuie reevaluate.

O categorie de imobilizări corporale cuprinde active de aceeași natură și utilizări similare, aflate în exploatarea unei entități.

Exemple de categorii de imobilizări corporale sunt: terenuri, clădiri, mașini și echipamente, nave, aeronave etc.

Reevaluările trebuie efectuate cu suficientă regularitate, astfel încât valoarea contabilă să nu difere substanțial de cea care ar fi determinată folosind valoarea justă de la data bilanțului.

Principalele aspecte privind reevaluarea imobilizărilor corporale cuprinse în reglementările contabile se referă la: stabilirea valorii juste a imobilizărilor, frecvența reevaluărilor, înregistrarea contabilă a rezultatului reevaluării, tratamentul ajustărilor de valoare aferente imobilizărilor reevaluate, tratamentul contabil al surplusului din reevaluare, cerințe de prezentare a informațiilor, aspecte la care ne referim în cele ce urmează.

De reținut!

Reevaluarea cădirilor din punct de vedere contabil și evaluarea acestora în scop fiscal sunt operațiuni diferite.

Din punct de vedere fiscal, valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 5 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, după la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. În situația depunerii raportului de evaluare după primul termen de plată din anul de referință acesta produce efecte începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor (art. 460 alin. (6) din Codul fiscal).

Din punct de vedere fiscal, potrivit art. 460 alin. (6) din Codul fiscal, valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 5 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, după la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință.

Conform punctului 39 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, rapoartele de evaluare se întocmesc de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referință **și nu se înregistrează în evidențele contabile.**

Dacă prin politicile contabile societatea a optat pentru reflectarea în contabilitate a imobilelor la valoarea reevaluată, entitățile care aplică tratamentul alternativ de evaluare procedează la reevaluarea imobilizărilor corporale existente la sfârșitul exercițiului financiar, astfel încât acestea să fie prezentate în contabilitate la valoarea justă, cu reflectarea rezultatelor acestei reevaluări în situațiile financiare întocmite pentru acel exercițiu, pe baza unor evaluări efectuate, de regulă, de evaluatori autorizați, potrivit legii.

Deosebit de important este faptul că, dacă un activ imobilizat este reevaluat, toate celelalte active din categoria din care face parte trebuie reevaluate.

Evaluarea clădirilor o dată la 5 ani în scop fiscal are drept obiectiv determinarea valorii impozabile a clădirii (pentru plata impozitului la bugetul local). În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă a clădirii în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este 5%.

Situația activului la data de 31.12.anul N-4:

Valoarea justă determinată de un evaluator independent este de 280.000 lei.

Valoarea contabilă netă este de 240.500 lei (260.000 lei – 19.500 lei).

Valoarea justă este mai mare decât valoarea netă contabilă, deci rezultă o creștere a valorii activului care trebuie evidențiată.

Creșterea din reevaluarea activului este de 39.500 lei (280.000 lei – 240.500 lei).

Creșterea față de valoarea contabilă netă se tratează astfel:

■ ca o creștere a rezervei din reevaluare prezentată în cadrul elementului „Capital și rezerve”, în creditul contului 105 „Rezerve din reevaluare”, dacă nu a existat o descreștere anterioară recunoscută ca o cheltuială aferentă aceluși activ; sau

■ ca un venit în creditul contului 755 „Venituri din reevaluarea imobilizărilor corporale”, care să compenseze cheltuiala cu descreșterea recunoscută anterior la acel activ, înregistrată în contul 655 „Cheltuieli din reevaluarea imobilizărilor corporale”.

Anterior nu a fost recunoscută nicio descreștere a valorii activului, deci nu se va utiliza contul 755 „Venituri din reevaluarea imobilizărilor corporale”.

Creșterea față de valoarea contabilă netă se tratează ca o creștere a rezervei din reevaluare prezentată în cadrul elementului „Capital și rezerve”, în creditul contului 105 „Rezerve din reevaluare”.

● Majorarea valorii imobilizării corporale ca rezultat al reevaluării (înregistrarea plusului de valoare):

212	=	105	39.500 lei
„Construcții”		„Rezerve din reevaluare”	

La data reevaluării activelor, amortizarea cumulată este tratată în unul din următoarele moduri:

■ recalculată proporțional cu schimbarea valorii contabile brute a activului, astfel încât valoarea contabilă a activului, după reevaluare, să fie egală cu valoarea sa reevaluată.

Această metodă este folosită, deseori, în cazul în care activul este reevaluat prin aplicarea unui indice; sau

■ eliminată din valoarea contabilă brută a activului și valoarea netă, determinată în urma corectării cu ajustările de valoare, este recalculată la valoarea reevaluată a activului.

Această metodă este folosită, deseori, pentru clădirile care sunt reevaluate la valoarea lor de piață.

● Anularea amortizării cumulate:

2812	=	212	19.500 lei
„Amortizarea construcțiilor”		„Construcții”	

Recalcularea amortizării:

Valoarea reevaluată (justă) este de 280.000 lei.

Durata de utilizare rămasă este de 37 ani.

Amortizarea anuală este de 7.567,57 lei (280.000 lei / 37 ani).

Amortizarea calculată pentru imobilizările corporale astfel reevaluate se înregistrează în contabilitate începând cu exercițiul financiar următor celui pentru care s-a efectuat reevaluarea.

Ajustările de valoare se calculează în fiecare exercițiu financiar pe baza valorii reevaluate a imobilizărilor respective.

● Amortizarea înregistrată în următorii 3 ani:

6811	=	2812	22.702,70 lei
„Cheltuieli de exploatare privind amortizarea imobilizărilor”		„Amortizarea construcțiilor”	

Surplusul din reevaluare inclus în rezerva din reevaluare evidențiat în contul 105 „Rezerve din reevaluare” este capitalizat prin transferul direct în rezultatul reportat, contul 1175 „Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare”, atunci când acest surplus reprezintă un câștig realizat.

Câștigul se consideră realizat la scoaterea din evidență a activului pentru care s-a constituit rezerva din reevaluare. Cu toate acestea, o parte din câștig poate fi realizat pe măsură ce activul este folosit de entitate. În acest caz, valoarea rezervei transferate este diferența dintre amortizarea calculată pe baza valorii contabile reevaluate și valoarea amortizării calculate pe baza costului inițial al activului.

Nicio parte din rezerva din reevaluare nu poate fi distribuită, direct sau indirect, cu excepția cazului în care reprezintă un câștig efectiv realizat.

Rezerva din reevaluare capitalizată anual: 1.067,57 lei (39.500 lei / 37 ani)

● Capitalizarea rezervei din reevaluare în cei 3 ani (1.067,57 lei x 3 ani):

105	=	1175	3.202,71 lei
„Rezerve din reevaluare”		„Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare”	

Trecerea de la metoda reevaluării la metoda costului

Reevaluarea mijloacelor fixe nu mai este obligatorie din punct de vedere contabil. Fiind vorba despre o politică contabilă, ține exclusiv de conducerea entității dacă acest tratament se menține ori se modifică.

Punctul 62 din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, permite modificarea politicilor contabile la inițiativa entității cu justificarea acestei decizii și prezentarea acestei justificări în Notele explicative la Situațiile financiare.

Entitățile care, în baza prevederilor de la pct. 62, decid ca în cazul imobilizărilor corporale să treacă de la metoda reevaluării la metoda costului procedează la ajustarea sumelor evidențiate în contul 105 „Rezerve din reevaluare” în funcție de modalitatea în care, pe perioada în care a fost efectuată reevaluarea, au transferat sumele în rezultatul reportat (contul 1175 „Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare”), după cum urmează:

- a) entitățile care au avut ca politică contabilă transferul rezervei din reevaluare în contul de rezultat reportat, pe măsura amortizării activului, închid rezerva din reevaluare (soldul contului 105 „Rezerve din reevaluare”) pe seama imobilizării căreia îi corespunde rezerva respectivă (articol contabil 105 „Rezerve din reevaluare” = 21x „Imobilizări corporale”);
- b) entitățile care au avut ca politică contabilă transferul rezervei din reevaluare în contul de rezultat reportat, la scoaterea din evidență a imobilizării pentru care s-a constituit rezerva respectivă, procedează astfel:

- transferă din contul 105 „Rezerve din reevaluare” în contul 1175 „Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare” rezerva corespunzătoare sumelor amortizate din valoarea imobilizării;

Atenție!

Numai rezerva corespunzătoare sumelor amortizate din valoarea imobilizării se trece în contul 1175 „Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare”. Partea neamortizată a rezervei diminuează valoarea construcției.

- reduce valoarea imobilizării cu rezerva din reevaluare aferentă valorii care nu a fost amortizată (articol contabil 105 „Rezerve din reevaluare” = 21x „Imobilizări corporale”).

Entitățile care modifică politica contabilă aplicabilă imobilizărilor corporale în sensul că decid să treacă de la metoda reevaluării la metoda costului aplică prevederile de mai sus, prin excepție de la cerințele pct. 63 alin. (1) din Reglementări.

Entitățile care, în baza prevederilor de la pct. 62, decid ca în cazul imobilizărilor corporale să treacă de la metoda reevaluării la metoda costului vor urmări ca aplicarea acestei opțiuni să nu conducă la subevaluarea activelor respective, față de valoarea care ar fi fost recunoscută în bilanț dacă acele imobilizări corporale nu ar fi fost reevaluate.

Aceste prevederi se aplică indiferent dacă reevaluarea a fost efectuată prin aplicarea unui indice sau prin recalcularea valorii nete a imobilizării.

Dacă nu s-ar fi aplicat metoda reevaluării, situația activului ar fi fost următoarea:

Cost achiziție la data achiziției (decembrie anul N-7): 260.000 lei

Amortizarea anuală la cost de achiziție: 260.000 lei / 40 ani = 6.500 lei

Amortizare la cost istoric (dacă nu s-ar fi aplicat metoda reevaluării): 6.500 lei x 6 ani = 39.000 lei

Valoarea netă a clădirii la cost istoric: 260.000 lei – 39.000 lei = **221.000 lei**

Reflectarea în contabilitate a trecerii de la metoda reevaluării la metoda costului:

Sold 105 „Rezerve din reevaluare”: 39.500 lei – 3.202,71 lei = 36.297,29 lei

- Închiderea rezervei din reevaluare prin reducerea valorii imobilizării cu rezerva din reevaluare aferentă valorii care nu a fost amortizată:

105	=	212	36.297,29 lei
„Rezerve din reevaluare”		„Construcții”	

Soldul debitor al contului 212 „Construcții” = 280.000 lei – 36.297,29 lei = 243.702,71 lei

Soldul creditor al contului 2812 „Amortizarea construcțiilor” = 22.702,70 lei

Valoarea netă a clădirii: 243.702,71 lei – 22.702,70 lei = **221.000 lei**

După cum se poate observa, prin reducerea valorii imobilizării cu rezerva din reevaluare aferentă valorii care nu a fost amortizată prin capitalizare în rezultatul reportat, valoarea netă a clădirii după această ajustare este egală cu valoarea netă a clădirii dacă nu s-ar fi aplicat metoda reevaluării.

Notă:

Dacă societatea ar fi avut ca politică contabilă transferul rezervei din reevaluare în contul de rezultat reportat, la scoaterea din evidență a imobilizării pentru care s-a constituit rezerva respectivă, rezerva corespunzătoare sumelor amortizate din valoarea imobilizării s-ar fi capitalizat în contul 1175 „Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare”. Cu alte cuvinte, la momentul trecerii la metoda costului, s-ar fi capitalizat rezerva din reevaluare amortizată.

Recalcularea amortizării:

Valoarea netă la data de 31.12.anul N: 221.000 lei.

Durata de utilizare rămasă este de 34 ani.

Amortizarea anuală este de 6.500 lei (221.000 lei / 34 ani).

Începând cu exercițiul financiar următor celui pentru care s-a efectuat modificarea politicii contabile, în speță începând cu luna ianuarie anul N+1, se înregistrează amortizare la cost istoric.

Ajustările de valoare se calculează în fiecare exercițiu financiar pe baza valorii reevaluate a imobilizărilor respective.

● Amortizarea înregistrată în următorii 3 ani, lunar:

6811	=	2812	6.500 lei
„Cheltuieli de exploatare privind amortizarea imobilizărilor”		„Amortizarea construcțiilor”	

Retur produse vândute

Societatea AbaProd SRL, având ca obiect de activitate producția de îmbrăcăminte, plătitoare de impozit pe profit și TVA, a livrat către Eva SRL produse finite cu încasare pe măsura vânzării, în două tranșe: o livrare în luna decembrie N-1, în valoare de 1.000 lei + TVA (cost de producție 600 lei) și o livrare în luna ianuarie N, de 2.000 lei + TVA (cost de producție 1.400 lei). În luna ianuarie, clientul a achitat contravaloarea a 50% din produsele vândute. În luna iunie N, clientul închide magazinul. Conform înțelegerii dintre părți, bunurile nevândute se restituie societății AbaProd SRL.

Stabilim care este monografia contabilă aplicabilă atât pentru vânzător, cât și pentru cumpărător.

În cazul mărfurilor returnate de clienți **în același exercițiu financiar** în care a avut loc operațiunea de vânzare, se corectează conturile 411 „Clienți”, 707 „Venituri din vânzarea mărfurilor”, 607 „Cheltuieli privind mărfurile” și 371 „Mărfuri”.

În cazul în care mărfurile returnate se referă la o vânzare efectuată **în exercițiul financiar precedent**, corecția se înregistrează la data bilanțului în contul 418 „Clienți – facturi de întocmit”, respectiv contul 408 „Furnizori – facturi nesosite” și se reflectă în situațiile financiare ale exercițiului pentru care se face raportarea dacă sumele respective se cunosc la data bilanțului.

Aceste prevederi se aplică și în cazul returului de produse finite vândute, corectându-se conturile corespunzătoare, respectiv 7015 „Venituri din vânzarea produselor finite”, 711 „Venituri aferente costurilor stocurilor de produse” și 345 „Produse finite”.

Important!

Din punctul de vedere al TVA, potrivit art. 280 alin. (4) din Codul fiscal, regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 282 alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei.

Conform art. 291 alin. (4) din Codul fiscal, cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 282 alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

În cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum și în cazul desființării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză, ca urmare a unui acord scris între părți sau ca urmare a unei hotărâri judecătorești definitive/definitive și irevocabile, după caz, sau în urma unui arbitraj se efectuează ajustarea bazei de impozitare a TVA, conform art. 287 lit. b) din Codul fiscal.

În acest scop, furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Aceste prevederi se aplică și pentru livrări intracomunitare.

În contabilitatea societății AbaProd SRL:

● Vânzarea produselor în luna decembrie N-1:

4111	=	%	1.210 lei
„Clienți”		7015	1.000 lei
		„Venituri din vânzarea produselor finite”	
		4427	210 lei
		„TVA colectată”	

● Descărcarea gestiunii de produsele vândute:

711	=	345	600 lei
„Venituri aferente costurilor stocurilor de produse”		„Produse finite”	

- În luna ianuarie N, clientul a achitat contravaloarea a 50% din produsele vândute:

5121	=	4111	605 lei
„Conturi la bănci în lei”		„Clienți”	

- Vânzarea produselor în luna ianuarie N:

4111	=	%	2.420 lei
„Clienți”		7015	2.000 lei
		„Venituri din vânzarea produselor finite”	
		4427	420 lei
		„TVA colectată”	

- Descărcarea gestiunii de produsele vândute:

711	=	345	1.400 lei
„Venituri aferente costurilor”		„Produse finite”	

- Pentru bunurile returnate, AbaProd SRL emite factura storno:

4111	=	%	-3.025 lei
„Clienți”		1174	-500 lei
		„Rezultatul reportat provenit din corectarea erorilor contabile”	
		7015	-2.000 lei
		„Venituri din vânzarea produselor finite”	
		4427	-525 lei
		„TVA colectată”	

- Recepția bunurilor returnate:

%	=	345	-1.700 lei
711		„Produse finite”	-1.400 lei
„Venituri aferente costurilor”			
1174			-300 lei
„Rezultatul reportat provenit din ” corectarea erorilor contabile”			

În contabilitatea societății Eva SRL:

- Achiziție mărfuri în luna decembrie N-1:

%	=	401	1.210 lei
371		„Furnizori”	1.000 lei
„Mărfuri”			
4426			210 lei
„TVA deductibilă”			

- În luna ianuarie, clientul a achitat către AbaProd SRL contravaloarea a 50% din produsele achiziționate în luna decembrie N-1:

401	=	5121	605 lei
„Furnizori”		„Conturi la bănci în lei”	

- Achiziție mărfuri în luna ianuarie N:

%	=	401	2.420 lei
371		„Furnizori”	2.000 lei
„Mărfuri”			
4426			420 lei
„TVA deductibilă”			

- Pentru bunurile returnate, AbaProd SRL emite factura storno, iar Eva SRL, înregistrarea inițială cu semnul minus:

%	=	401	-3.025 lei
371		„Furnizori”	-2.500 lei
„Mărfuri”			
4426			-525 lei
„TVA deductibilă”			

În cazul în care returul mărfurilor ar fost realizat în luna februarie anul N, iar situațiile financiare aferente anului N-1 nu erau încă depuse, înregistrarea la vânzătorul AbaProd SRL a facturii storno emisă de acesta este următoarea:

În luna decembrie anul N-1:

- Corectarea veniturilor:

418	=	%	-605 lei
„Clienți – facturi de întocmit”		7015	
		„Venituri din	-500 lei
		vânzarea produselor finite”	
		4428	-105 lei
		„TVA neexigibilă”	

- Corectarea valorii stocurilor:

711	=	345	-300 lei
„Venituri aferente costurilor		„Produse finite”	
stocurilor de produse”			

- Evidențierea stocurilor la terți:

354	=	345	300 lei
„Produse aflate la terți”		„Produse finite”	

În luna februarie anul N:

- Înregistrarea aferentă produselor vândute în anul N-1:

4111	=	418	-605 lei
„Clienți”		„Clienți – facturi de întocmit”	

- Și corectarea TVA colectată:

4428	=	4427	-105 lei
„TVA neexigibilă”		„TVA colectată”	

- Înregistrarea aferentă produselor vândute în anul N:

4111	=	%	-2.420 lei
„Clienți”		7015	
		„Venituri din vânzarea produselor finite”	-2.000 lei
		4427	-420 lei
		„TVA colectată”	

- Corectarea valorii stocurilor:

711	=	345	- 1.400 lei
„Venituri aferente costurilor stocurilor de produse”		„Produse finite”	

- Și înregistrarea aferentă stocurilor vândute în anul N-1:

345	=	354	300 lei
„Produse finite”		„Produse aflate la terți”	